Chakkapat Chanhom จักรภัทร จันทร์หอม (Eng-Th Translator)

In a work field that requires various skills to gain more opportunities, it might be a difficult task for anyone, including me. Instead of giving up, I decided to learn things more seriously, especially my English skills. I took most of my time translating news, reading articles, and doing English exercises to develop my skills. Additionally, I took the Front-End Development course on edX, which was at least my minor skill.

PERSONAL INFORMATION

Age: 24 years old

Address: Trang 92220

MAIN SKILLS

- Intermediate level of English speaking, writing, and reading
- Knowledge of English academic writing

MINOR SKILLS

- Google Docs, Google Sheets,
   Google Slides, and Canva
- Basic use of CAT tools
- Basic knowledge of HTML, and CSS

LANGUAGE

- Thai (Native)
- English(intermediate)

Work Experience

3 months International customer service staff, Intern

- Communicating, selling products to foreigners, and shipping overseas
- Filling phytosanitary for plant exportations
- Inspecting import requirements
- Managing stock and price
- Designing a monthly promotion plan

Education

2018 - 2023 Mae Fah Luang University, Chiang Rai

- Bachelor's degree
- Faculty of Liberal Arts, English Major
- Instructional video as the final project
- GPAX 2.43

My Translation Projects ENG-TH News Translation

'He will come back' - Israeli hostage families cling to hope, and demand a deal 'เขาจะกลับมา' ความหวังอย่างแรงกล้าของครอบครัวตัวประกันอิสราเอล และ การเรียกร้องเปิดการเจรจา แลกตัวประกัน

Rachel Goldberg-Polin now lives by a new calendar - not weeks, or months, but days of absence and anguish.

Every morning when she wakes, she writes a number on a piece of tape and sticks it to her clothing. It's the number of days since her son Hersh was taken hostage - she says stolen - by Hamas.

หลายวันที่ขาดหาย Rachel Goldberg-Polin ใช้ชีวิตผ่านวันเดือนแห่งความความเจ็บปวด ในทุกๆเช้าที่เธอตื่นขึ้นมา เธอเขียนตัวเลขลงบนเทปและติดมันไว้บนเสื้อผ้า เป็นตัวเลขที่บ่งบอกถึงจำนวนวันที่ ลูกชายเธอถูกจับไปโดยฮามาส

When we meet in Jerusalem that number is 155. ตัวเลขพุ่งไปถึง 155 แล้วเมื่อเราไปถึงเยรูซาเล็ม

On the morning of 7 October, she turned on her phone to find two messages from Hersh. The first said: "I love you." The second sent immediately afterwards read: "I'm sorry." She called - no answer.

ในวันที่ 7 ตุลาคมตอนเช้าตรู่ เธอได้เปิดโทรศัพท์ขึ้นมาและพบสองข้อความจาก Hersh ในข้อความแรกบอกว่า 'ผม รักแม่' และข้อความถูกส่งมาหลังจากนั้นทันทีว่า 'ผมขอโทษ' เธอโทรไปแต่ไม่มีการรับสาย

"I wrote 'Are you okay? Let me know you are okay.' None of those (messages) were ever seen. My throat clenched and my stomach curled up. I just knew something horrible was unfolding, and I knew he knew."

"ฉันได้เขียนกลับไปว่า 'ลูกสบายดีใช่ไหม บอกแม่หน่อยว่าลูกไม่เป็นอะไร' และมันก็ไม่มีข้อความตอบกลับเลย ฉันเริ่ม รู้สึกจุกในคอ ไส้ท้องปั่นป่วน ฉันรู้ทันทีว่ามีเรื่องร้ายๆได้เกิดขึ้น และฉันรู้ว่าเขารู้"

Hersh was caught up in the carnage unleashed by Hamas at the Supernova music festival. He sought refuge in a packed bomb shelter. Hamas militants were just outside, throwing in hand grenades.

Herse ได้ตกอยู่ท่ามกลางการสังหารหมู่โดยกลุ่มฮามาสในเทศกาลดนตรี Supernova เขาได้วิ่งตามหาที่หลบภัย และกองกำลังฮามาสที่อยู่ข้างนอกได้ปาระเบิดมือเข้าไป

The last image of the 23-year-old is in a Hamas video. He is being loaded onto a pickup truck, surrounded by gunmen. His left arm has been blown off.

ภาพของชายหนุ่มอายุ 23 ปี โผล่ให้เห็นเป็นครั้งสุดท้ายในวีดีโอจากกลุ่มฮามาส เขากำลังถูกต้อนขึ้นรถบรรทุกที่อ้อม ล้อมด้วยกองกังลังติดอาวุธ กับแขนซ้ายของเขาที่ขาด

Literature Translation

All Tomorrow by Nemo Ramjet

Bone Crusher - ตัวบดกระดูก

Through the deliberate modifications of Qu and the blind molding of evolution, the heavens came to be populated with creatures that would put the myths of their ancestors to shame. ด้วยการดัดแปลงอย่างพิถีพิถันของพวก Qu และการรังสรรวิวัฒนาการอย่างมืดบอด สรวงสวรรค์ได้เต็มไป ด้วยสิ่งมีชีวิตที่จะทำให้บรรพบุรุษในตำนานของพวกมันต้องอับอาย

Their ancestors were pint-sized pets of Qu that were bred for the dazzling colors of their tooth-derived beaks. When their masters left, most of these pampered creatures died, with no one or nothing left to take care of them.

้ บรรพบุรษของพวกมันได้ถูกทำให้เป็นสัตว์เลี้ยงของพวก Qu อันมีความสูงเหลือเพียงแค่ครึ่งหนึ่งซึ่งได้ถูก ขยายพันธุ์ให้มีจะงอยปากสีสันแพรวพราวที่เดิมทีจะงอยปากนั้นเป็นฟันของพวกมัน

But some, belonging to the hardiest breeds, survived. In less than a geological eyeblink of a few million years, the descendants of such creatures radiated into the evolutionary vacuum of their garden world. One lineage led to a profusion of human herbivores. These were preyed upon by a variety of enamel-beaked raptors, each evolved to deal with specific prey. Among these generalized niches were entire assemblages of specialized animals, resembling anything from ibis-billed swamp sifters to splendorous forms with bizarre crests that flared out of their toothy beaks.

แต่ยังมีบางสายพันธุ์หลงเหลืออยู่ซึ่งตกเป็นสายพันธุ์ที่แข็งแกร่งที่สุด แค่เพียงพริบตาเดียวบนภาคพื้น ภายในเวลาไม่กี่ล้านปี ลูกหลานของสิ่งมีชีวิตเช่นนี้ได้แพร่ขยายเข้าสู่สูญญากาศทางวิวัฒนาการบนโลกที่เขียว ขจี เชื่อสายหนึ่งได้นำไปสู่การขยายเผาพันธุ์มนุษย์กินพืช พวกมันเป็นดังเหยื่อของเจ้าพวกนกที่จะงอยมี ลักษณะเป็นดั่งแก้วซึ่งแต่ละสายพันธุ์ได้วิวัฒนาการเพื่อจัดการกับเหยื่อแต่ละชนิดโดยเฉพาะ ท่ามกลางความ ถนัดทั่วไปเหล่านี้ที่รวบรวมเจ้าพวกสัตว์อันเก่งกาจพวกนี้ไว้ตั้งแต่ตะแกรงแห่งหนองน้ำอย่างพวกนกปากห่าง จนถึง ร่างอันน่าอศจรรย์ที่มีหงอนแปลกประหลาดบานอยู่เหนือจะงอยปากที่มีลักษณะคล้ายสัมผัสของฟัน

There were even secondarily sentient forms, in the shape of the orge-like bone crushers. To an observer of today, they would indeed be the stuff of nightmares; three meters tall and hairy, sporting vicious thumb claws and enormous beaks that suited their scavenging diet. มีแม้แต่กระทั่งพวกที่ยังหลงเหลือความรู้สึกอยู่บ้างซึ่งอยู่ในรูปร่างที่เป็นดั่งยักษ์บดกระดูก ถึงผู้สังเกตุการ์ณ ในวันนี้ เจ้าพวกนี้คงเป็นดั่งฝันร้ายอย่างแน่นอน เจ้าพวกตัวขนขนาดสามเมตร นิ้วโป้งสวมด้วยกรงเล็บอย่าง สง่าภาคภูมิพร้อมด้วยจะงอยปากขนามหึมาซึ่งสมกับเป็นพวกกินซาก

Literature Translation

Despite their shortcomings, these corpse eating primitives were one of the first species to attain intelligence, and although primitive, a level of civilization. All of this proved the fallacy of human prejudice in the posthuman galaxy. A creature could feed on putrefying meat, stink like a grave, and express its affection by defeating on others, but it might as well be your own grandchild and the last hope of mankind.

ต่อให้พวกมันล้มเหลว แต่พวกบรรพกาลกินซากพวกนี้เป็นหนึ่งในสปีชีส์ที่เข้าถึงปัญญา และถึงแม้จะเป็นพวก บรรพกาล แต่อายธรรมนั้นพัฒนายิ่ง ทั้งหมดเป็นการพิสูจมายาของความอคติของมนุษย์ในกาเล็กซี่ที่มนุษย์สูญสิ้น สิ่งมีชีวิตพวกนี้สามารถกินเนื้อเน่าที่เหม็นคลุ่งราวกับหลุมศพและแสดงความรักด้วยการทำร้ายตัวอื่น และมันอาจจะ เป็นดั่งลูกหลานของคุณเองและเป็นความหวังสุดท้ายของมนุษยชาติ

In eventuality, however, not even the bone crushers fulfilled this promise. Their dependency on carrion for food limited their population severely, and their mediaeval civilizations crumbled after a few uneventful millennia.

้อย่างไรก็แล้วแต่ ในท้ายที่สุดนั้น แม้แต่เจ้าพวกยักษ์บดกระดูกก็ไม่อาจเติมเต็มสัญญานี้ได้ การพึ่งพาแต่เนื้อเน่าๆ เพื่อเป็นอาหารนั้นได้ทำให้พวกมันไม่สามารถขยายประชากรไปมากกว่านี้ และอารยธรรมยุคกลางของพวกมันได้แตก สล่ายหลังจากไม่กี่พันปีอันว่างเปล่า